

LARS REX MUNDI

DET SORTE
SPEJL

INDHOLD

Takkelisten

Kapitel 1

Kapitel 2

Kapitel 3

Kapitel 4

Kapitel 5

Kapitel 6

Kapitel 7

Kapitel 8

Kapitel 9

Kapitel 10

Kapitel 11

Kapitel 12

Kapitel 13

Kapitel 14

Kapitel 15

Kapitel 16

Kapitel 17

Kapitel 18

Kapitel 19

Kapitel 20

Kapitel 21

Kapitel 22

Kapitel 23

Kapitel 24

Kapitel 25

Kapitel 26

Kapitel 27

Kapitel 28

Kapitel 29

Andre bøger af Lars Rex Mundi

Denne krimi tager sit udgangspunkt i 90'erne og er en hyldest til min ungdom i Sønderjylland i 90'erne.

Jeg vil gerne sige tak for alle de gode meninger, jeg fik i det sønderjyske. Før jeg skulle videre i livet.

TAKKELISTEN

Maia Kahlke Lorentzen, selv om vi har kendt hinanden i så kort tid, vil jeg gerne takke, fordi du åbnede dine arme, og for din hjertevarme, som fylder oplevelse med dig. Tak.

Lennart Kiil, jeg nyder de samtaler, vi har, og hvor meget de beriger mit univers, og nyder de mange ture, vi har gået sammen og bare snakket om livet.

Thomas Ulrich, som altid er du et unikt menneske og et lys på den vej, jeg går, og jeg nyder vores venskab som det. Tak. Du er unik som den, du er.

Christian Kaad, som den ven, der altid er der og hører på de problemer eller udfordringer, som jeg måtte havde. Jeg nyder de mange sjove ting vi har lavet sammen, og ja, du beriger mig og synes, det er gengældt.

Andreas J. Søe, jeg kan ikke sætte ord på, hvor meget dit venskab med mig betyder, og hvor meget du bare er et fantastisk menneske. Og ofte overrasker du mig på så mange områder af livet. Tak, fordi du er den, du er.

Adam Andersen, jeg ved ikke, hvordan jeg skal takke dig. Du har virkelig været en støtte og en hjælp, og tak for altid at kunne vende alt på hovedet og se det i et positivt lys. Du vil altid være V.M.T. Tak

Casper Mose Hansen, som altid nyder jeg de samtaler og snakke, vi har haft, og at du altid har den tid eller den viden,

jeg har behov for. Tak er ordet herfra.

Heidi Kristiansen, selv om vores kontakt er meget ny, så nyder jeg din måde at se verden på og din måde at være på. Nogle gang er der mennesker, der bare rører en på en unik måde, og det har du gjort, og det sætter jeg stor pris på.

Henrik Gad: du har virkelig været en stor hjælp og støtte ved altid at være parat til at hjælpe enten på det praktiske plan eller bare gennem almindelig snak om vejr og vind. Jeg kan ikke andet end at sætte stor pris på dette. Tak herfra.

KAPITEL 1

Hendes latter er så gennemtrængende, at de andre i lokalet begynder at grine med. Det er faktisk ud fra en meget simpel vittighed og det har påvirket hende. Melissa er 19 år gammel og har velplejet blondt hår, der går til midten af ryggen. Hendes krop er velformet og bærer tydelige spor af, at hun har kvindelige former.

Hendes ansigt er almindeligt. De gange hun griner eller lader et smil falde, kommer der æblekinder frem. Det er charmerende og giver hende udstråling.

I sin fritid går hun til judo og jiu-jitsu i Aabenraa svømmehal. Hun har gjort det i over et år. Selv om hun ikke er kommet så langt inden for disse to kampsportssystemer, er det sammenhold, som der er i klubben, det, hun finder helt fantastisk. Hun har lige afsluttet gymnasiet i Aabenraa. Faktisk er det på Aabenraa Statsskole, som er det navn man foretrækker at kalde Aabenraa Gymnasium.

Melissa er blevet inviteret af Michael, som er én af dem, hun har brugt en masse tid sammen med i gymnasiet. Huset, som den lille flok af mennesker vil bruge hen over sommeren, ligger lige ved stranden.

Dem, som Melissa har brugt en masse tid sammen med, er Michael, Carina og Pedro. Et venskab, der vil kunne holde til hvad som helst, hvis man spurgte dem. De er egentlig mærket af de tre år, hvor de har gået i skole sammen på godt og ondt i med- og modgang.

Michaels forældre er begge fuldmægtige i Danske Bank. Hans far sidder så højt, man kunne komme i den sønderjyske afdeling af Danske Bank. Hans mor sidder i

Arbejdernes Landesbank, hvor hun er på vej mod sit mål, som er en toppost. Selv om hun har haft denne drøm længe, fortæller hun ofte Michael og andre, der vil høre, at hun snart indenfor kort tid vil være der i den berømte stol og sidde med ved bestyrelsesmøderne.

Hun har arbejdet hårdt de sidste 5 år på denne drøm, som synes at være inden for rækkevidde. Michaels forældre bor på Stegholt, som ligger tæt på stranden ved Aabenraa.

Michaels far Bent, hvilket i grunden er et ganske almindeligt dansk navn for en mand at hedde, er en mand, der fylder en del i billedet. Han har en hang til lækker og ofte meget fed mad samt det søde liv, hvilket ofte kan ses ved et eftersyn på hans konto.

Derinde står et skab, som fylder 2 meter i højden og 2 meter i bredden. Her i dette skab, som er farens skat, er der alt, hvad hjertet kan begære af alverdens lækkerier.

Michaels mor Lone er derimod meget anderledes end faren. Hun er tynd og mangler de kvindelige former. Hun er kærlig og meget varm over for alle dem, hun er i kontakt med. Familien har et sommerhus, som ligger på Rønmø.

Når Lone ikke er på arbejde og har mulighed for det, er det her, hun bruger sin tid. Det er, som om den frihed, hun får ved at være i familiens sommerhus, ikke kan findes andre steder. Huset, som Michaels forældre ejer, er i 2 plan, og hvis man tæller kælderen med, vil det være i 3 plan.

Da Michael er vokset op i disse omgivelser, har han arvet sin mors hjertevarme, hendes omsorg for andre og farens glade gemyt. Han prøver i alle situationer at have overskud til at være der for andre. Om dette er pålagt eller en del af hans opfattelse, er jo i grunden lige meget, han er der som menneske for andre.

De har gået i samme klasse, og allerede fra starten af, er de blevet meget tætte. Det er temmelig svært helt præcis at nævne hvad der har været på færde. De fire personer har bare fra starten svinget vildt godt sammen.

De har ikke så meget til fælles andet end deres skolegang. Ja, og så lige det, at de alle bor i Sønderjylland og er endt i nærhed af Aabenraa eller i selve Aabenraa. Faktisk er Melissa tilflytter og er flyttet til hele vejen fra Aalborg.

Det har været noget af en omvæltning, som hun skulle vende sig til. Langsomt er hun faldet til i det sønderjyske, selv om dialekten er en del anderledes end den nordjyske. Melissa er ikke særlig glad for at snakke om sin tid i det nordjyske, da det ikke rigtig synes at give nogen særlig stor glæde i hendes sind.

Melissa er ikke rigtig faldet til, og det er først, da hun startede på gymnasiet, at hun har oplevet en form for tilhørsforhold til andre. Det har også været en svær tid, da hun er flyttet ned til Sønderjylland som 13-årig.

Hun har ikke rigtig passet ind nogen steder, selv om hun gerne ville. Det har været svært, også fordi hun ikke rigtig synes at finde de rigtige venner eller veninder. De er oftest så vigtige for mennesker, og specielt som teenager.

Den første dag fortsætter Melissa med at grine over den vittighed, som Pedro har sluppet fri. Det er ikke ofte, at han fanger en vittighed på den rigtige måde. Men dette er sket med denne, og det selv om den er så plat, at Melissa ikke kan lade være med at grine.

Det er en varm og glad latter, som synes at smitte af på de 3 andre i rummet. Efterhånden begynder de også at grine, og de kan ikke holde op igen. Michael ved, at de alle vil være forskellige steder henne efter sommerferien.

De har kun denne korte tid sammen, før de skal videre på hver deres vej i livet. Måske vil de ikke komme til at have den samme kontakt med hinanden, som de havde før. Ja, det er en del af livet, også selv om dette kan være rart på alle måder.

Virkeligheden er anderledes og vil ofte forandre mennesker, da de vil blive påvirket på forskellige måder gennem livet.

Solen har stået på det meste af dagen og har varmet godt igennem. De fire personer har været på stranden det meste af dagen. Faktisk har de efter skolens afslutning været mere på stranden, end de normalt har været.

Det er næsten, som om de bor dernede. På nær de gange, hvor de er nødt til at tage hjem og få sovet, badet eller få noget at spise. Det er, som de er en lille familie uden forældre, og bare hvor det at hygge og være sammen er sat i højsædet.

Pedro, som har fortalt vittigheden, er også tilflytter. Han kommer oprindeligt fra Spanien, men han har ikke været særlig gammel, da han er kommet til Danmark.

Han har i grunden ikke noget tilhørsforhold til Spanien, da han i sine 19 år kun har været i Spanien i 2 år, hvorefter hans far er flyttet sammen med hans danske mor. Det er også grunden til det danske efternavn Danielsen, som ikke har så meget spansk over sig, men han har stadig de mørke træk, som var at se i huden.

Carina Dahl prøver at holde op med at grine, men uden held. Hun er oprindeligt sønderjyde. Det er temmelig vigtigt for hende at fortælle til andre.

Det er en form for stolthed, som ligger dybt i hende og hendes familie. Carina er ikke kvinden, der er lavere end andre kvinder på samme alder, men til gengæld har hun en udstråling, som på en eller anden måde har det med at påvirke personer omkring hende, ofte i en positiv retning.

Hendes hår går til midten af nakken og er helt sort. Hendes tøjstil er også sort, og selv om hun har sort på, er der stil over hendes påklædning. Carina er meget interesseret i det alternative. De ting, som er mellem himmel og jord, har en speciel interesse for hende.

Det er emner som healing, krystaller og tarotkort, som har den store interesse, men også andre ting i den alternative verden såsom astral projektion, eller som hun omtaler det i almindelig tale, astral rejse.

Hun har en studiegruppe, hvor de beskæftiger sig med disse ting, selv om det er en lille gruppe, hvor der kun er fire personer i. Denne gruppe er af stor interesse for hende, og hun snakker ofte med de andre, når de gider lytte til de ting hun har arbejdet med eller studeret.

De tre andre har mødtes gennem de tre år, de har gået i gymnasiet sammen. Carinas far synes, det er vigtigt at fortælle om 1864 og om, hvordan man som dansker har kæmpet mod Preussen, men har tabt krigen.

Carina har derfor en vis form for national stolthed over for det danske eller faktisk mere over for det sønderjyske. Hele den sønderjyske historie, som er en central del af det at bo i Sønderjylland.

Michael er også vokset op i Sønderjylland, men har ikke samme nationale opfattelse af sig selv. Ja, han er glad for at bo i Sønderjylland, men for ham er det bare en del af den landsdel, han nu har brugt en del af sin tid i.

Når han skal i gang med sit studium, vil han være nødt til at flytte, og måske skal han have et studieår i udlandet. Selvom han i mange år har nydt de mange forskellige sønderjyske traditioner såsom ringridning, det sønderjyske kaffebord og en tur over grænsen, er han mere åben over for verden i hans egen opfattelse.

Michael er en kraftigt bygget mand, og som han ofte nævner, er han bodybuilder. Han er på en speciel kur for at holde denne form, som ofte er en undskyldning for ikke at skulle se sin overvægt i øjnene.

Michael har en stor interesse i rollespil. Det fylder ofte meget i Michaels verden. Specielt Dungeons and Dragons har fanget hans interesse og hans lidenskab for de mange forskellige verdener, som er blevet lavet til dette system. Michael kan huske de fleste fiktive personer, og hvilke roller de spiller i disse verdener.

Han nyder også H.P. Lovecrafts univers og rollespillet Call of Cthulhu, som er noget helt specielt i hans verden. Han er Game Master i Call of Cthulhu. Selvom det ikke er så tit, at

han er Game Master, så giver han den hele armen, når der skal spilles, og han skal styre spillets gang.

Det er faktisk igennem rollespil, at han har mødt Pedro, og de har udviklet et venskab, da de begge dyrker denne hobby.

Melissa har fået grinet af, og de andre i lokalet er langsomt faldet til ro. Melissa har grinet så meget, at hun er begyndt at græde over denne oplevelse. Hun har også ondt i maven, og Carina har fulgt efter med at få ondt i maven.

Hun har også grinet så meget, at hendes øjne også er begyndt at løbe i vand. Begge kvinder rejser sig og går ud på wc'et. Pedro spørger hurtigt, om han skal hjælpe med noget. Carina vender sig om i en hurtig vending.

Carina: Det er ikke nødvendigt, men mange tak.

Pedro: Ellers må I jo bare sige til, om jeg skal springe til for at hjælpe.

Derefter sender hun ham et varmt smil, og de to piger forsvinder begge ud på wc'et. Drengene står tilbage. Pedro kigger over på Michael. Han rejser sig og vender sig om, mens han er på vej ud i køkkenet.

Michael: Skulle vi ikke gribe nogle øl, mens vi venter på, at det bedre selskab kommer tilbage? Hvis ikke, så drikker jeg bare alene og vil føle mig som den største alkoholiker i det sønderjyske.

Pedro: Det behøver du ikke lægge skjul på. Det er du da allerede. Jeg husker jo alle de fester, du har deltaget i, og hvor ofte vi har manglet alkohol. Hver gang har du været med til festen.

Michael: Jep, jeg fik hjælp af min sidekick.

Pedro: Hvem kunne det være? Jeg ville med sikkerhed mene, at det var Carina.

Carina hører sit navn og stikker hovedet ind i stuen. Hun kigger uforstående på de to. Begge drenge knækker sammen af grin. Carina kigger over på Melissa. Hun må bare trække på skuldrene og sige, at det er bare en drengeting.

De to kvinder kigger på hinanden, og det er, som om dette udløser et nyt grineflip. Hos Carina er det så stærkt, at hun ikke kan holde sig og begynder at tisse i bukserne.

Carina: Neeeeej, jeg kan ikke holde mig. Hahaha.

Melissa: Skal jeg hjælpe? Hahaha. Fuck, jeg kan ikke.

Kort efter sidder Melissa på gulvet og kan næsten ikke få vejret, mens Carina glider ned på gulvet. Hendes bukser er helt våde, og mens hun sidder der, kan hun ikke holde tårerne tilbage og griner højlydt.

Kort efter er der to ansigter, som kommer til syne. Da de ser de to personer siddende på gulvet, kan de ikke holde latteren tilbage. Da de ser Carina og hendes uheld, er de helt færdige af grin og forsvinder ind i stuen igen.

Da kvinderne efter noget tid kommer ind i stuen, er der kommet en hel del øl på bordet, og musik spiller i baggrunden. Melissa lyser helt op, da hun hører, det er den svenske popgruppe Roxettes sang Dressed For Success, som er udkommet i 1989.

Hun fortsætter over til anlægget og lader volumenknappen blive skruet meget højere op. Hun begynder kort efter at danse. Hun og Carina giver en kort invitation til drengene om at melde sig ind i kampen. Dette tager begge drengene imod, og kort efter står de der, og de danser modent.

De fortsætter med at danse nogle timer, og de får danset til en masse forskellige typer musik. Det er musik fra 60'erne og frem til 80'erne. Selvom vi skriver år 1993 i år, er det, som om lige de foregående års musikgenrer har noget, som brænder sig ind i deres sjæl.

Det har påvirket dem og sætter forskellige tanker i gang i deres sind. Da nummeret Lady in Black går i gang, kan de to kvinder ikke holde sig tilbage, men begynder at synge med. De giver den hele armen.

De to unge mænd falder ned på knæ og begynder at tilbede dem. De kommer skiftevis op i luften og falder ned på gulvet. Et smil går over begge kvinders læber, og de

prøver at fortsætte, men igen begynder latteren at vælte frem.

Aften glider over i nat, og Khepra (egyptisk gud) kommer frem og lader sin skygge tage over. Hen mod de tidlige morgentimer begynder lyset at kigge frem igen. De første stråler fra Ra er ved at tage til i styrke og omfang.

Ra spreder sin glæde på denne del af jorden. Om nogle timer vil varmen tage til, og den lille gruppe vil helt sikkert tage afsted mod stranden.

Faktisk er det Michael, der er kommet op med forslaget. De andre er temmelig overraskede. Det ligner ikke rigtig Michael at gøre den slags. Han synes altid at være den person, som er god til at støtte op om de forskellige forslag, som kommer fra de tre andre.

Men denne gang er det Michael alene, der er kommet op med idéen om, at de skal tage ned til stranden for at nyde vandet. Carina kigger på de andre, da de er på vej ud ad døren.

Carina: Hvad siger I til, at vi bader nøgne?

De andre stopper op og vender sig om for at kigge på hende. Det er, som om de ikke helt kan forstå, hvad det lige er, de har hørt fra hendes læber.

Pedro: Det er helt fint med mig. Jeg vil med glæde tage den udfordring op med jer andre.

Michael og Melissa: Hvad for noget?

Carina: Jo, er I friske? Kom nu (kommer det i en mild tone).

Pedro: I kan godt. Vi andre stoler på jer og de evner, I har vist de sidste tre år.

Stranden ligger mindre end 200 meter væk fra, hvor Michael bor. Det vil ikke tage de 4 unge mennesker særlig lang tid at komme derved. De har brugt enhver mulighed, de har haft, siden de fik sommerferie, til at tage ned på stranden for at finde det rigtige sted efter deres opfattelse.

Solens lys er begyndt at blive kraftigere, men er ikke helt slået igennem. Himlens farve er krystalblå, og med al klarhed vil dagen i dag have samme fantastiske virkning med en sol, der skinner fra en klar blå himmel.

Selv om varmen ikke helt er slået igennem, og den kolde morgenstund stadig hænger i luften, får det ikke de 4 personer til at ændre deres gang, men de fortsætter ned mod stranden. Den klare luft rammer dem i ansigtet.

De kan alle mærke, hvordan kulden langsomt vil æde sig ind til benet hos hver og en af dem. De er nu nået hen til starten af stranden. De står lidt og kigger. Hele turen herved har Melissa og Carina sunget, mens Pedro og Michael har ladet snakken falde på fodbold og nørdsnak om de rollespil, som de begge dyrker en smule.

Stranden er helt tom. Der er med andre ord ikke et øje at se. Carina siger: "Hvor er det fedt, du bor så tæt på stranden, Michael!"

Pedro og Melissa svarer: "Ja på alle måder" i samme tone.

Michael siger: "Det glæder mig at kunne være der for jer," hvorefter han bukker.

De andre kan ikke lad være at smile. Kort efter er de alle i gang med at smide tøjet, men Pedro er lidt tøvende. Carina kigger på ham.

Carina siger: "Vi er sammen om dette, og du skal ikke bakke ud nu."

Pedro svarer "Det gør jeg heller ikke," med en nervøs stemme.

Melissa siger: "Vi er alle nervøse.

Vandet er totalt koldt. "Hvad?" kommer det fra Michael, som bare har smidt alt sit tøj. Han står i vandet og kigger tilbage på de andre.

Michael siger: "Hvem var det, der snakkede om at bade nøgne? Så er jeg den eneste, der er kommet i."

Noget tid efter og med lidt udfordring fra Pedro står de alle i vandet.

Melissa kan mærke, hun bare har lyst til selv at svømme, bare at nyde vandet. Hun nævner det for de andre, og de giver deres anerkendelse tilbage om, at hun bare skal gøre det. Hvis hun har behov for andre ting, skal hun bare råbe.

Melissa glæder sig over dette venskab med de andre i gruppen. Hun kan ikke være mere heldig. Hun fortsætter over mod Enstedværket, et energicenter, som leverer strøm til hele området.

Vandets friskhed og kulde får hende til at vågne mere op. Hun fortsætter med at svømme og er i sine egne tanker, da hendes fod rører ved noget i vandet. Der går et chok igennem hende, et ubehag, hun ikke selv er herre over.

Hun vender sig om og kigger, men uden held. Hun svømmer lidt væk, men tankerne og nysgerrigheden kommer tilbage til hende igen.

Da hun har svømmet i 5 minutter, vender hun om og kigger over på det sted, hun er svømmet væk fra, fordi noget er dukket op i vandet. Det har fanget hendes nysgerrighed.

Det er svært at se, hvad det er, der ligger der i vandet, men det er, som om hun allerede ved, hvad det er, men alligevel vil hjernen ikke acceptere dette. Hun svømmer tilbage til stedet og kommer i nærhed af noget, hun ikke i sin vildeste fantasi har troet, at hun vil støde på.

Hun prøver at nå bunden og tager fat i, hvad der skal vise sig at være et menneske eller resterne af det. Hun står med et lig, og rædslen går gennem hendes krop. Hun skrider i ængstelse.

KAPITEL 2

Politets teknikere er i gang med at undersøge stranden for beviser. De har samtidig med dette afskærmet, så en del af stranden ikke er tilgængelig. De arbejder på at finde så mange beviser som muligt, som vil føre til en opklaring af denne sag, som synes at være en voldsom drabssag i første omgang.

Alle i vennekredsen kommer til afhøring om deres tilstedeværelse i timerne op til fundet af liget. Melissa er den person, som politiet har den største interesse for og bruger mest tid på. Melissa bliver afhørt af en kvindelig *kommissær Pedersen*, som er en kvinde midt i 40'erne, der er kraftigt bygget og med blondt hår til midt i nakken.

En masse spørgsmål bliver stillet, og nogle af dem kommer, alt efter hvad svaret fra den enkelte person er. Da de alle har fået lov at gå, er Melissa den sidste, som er færdig med at blive afhørt.

Hun har fået at vide, at hvis der er noget, skal hun endelig kontakte Pedersen. De samles alle hjemme hos Michael, der er en uendelig tavshed, som ingen af dem synes at ville bryde, og stilheden ligger tungt over hele situation.

De har bevæget sig ind i et nyt territorium af deres liv, som er ukendt for dem alle, og hvordan det vil påvirke hver enkelt af dem. Det er, som om de ikke længere er sig selv, og at dødeligheden langsomt er begyndt at glide ind i deres liv.

Det minder dem om, hvor hurtigt livet kan ændres og forvandles i en anden retning. Det, at liget intet hoved har

haft, er temmelig underligt og mærkeligt. Hvem kan finde på at gøre den slags? Spørgsmålet ligger åbent.

Pedro sætter sig ned i lædersofaen uden at sige noget, og kigger tomt ud i luften. Han er helt klart ved siden af sig selv og har svært ved at samle sine tanker. Carina er gået ud i haven og begynder at vandre rundt her.

Det er, som om hun ønsker at finde ro. Hun stopper få gange op, som om det er lykkedes hende at finde ro, men kort tid efter er hun tilbage i samme tilstand igen. Hun vandrer videre og har efterhånden gået hele haven rundt, uden at det er lykkedes hende.

Melissa er gået ned i kælderens, sidder for sig selv og begynder at græde over hele situationen. Hendes sind er påvirket, og den smerte, som går igennem hende, har hun svært ved at sætte ord på.

Billeder af den døde krop uden hoved dukker op igen og forsvinder ned i hendes underbevidsthed. Hun er helt ved siden af sig selv og kan ikke sætte ord på denne oplevelse. Når hun begynder at tænke over den, glider de første tårer ned ad hendes kinder.

Michael er helt ved siden af sig selv og mangler ord. Det eneste, der kommer frem over hans læber, er: "Det er et virkeligt lig, men hvordan?" Det er første gang, han ikke synes at kunne være der for sine venner og er helt ved siden af sig selv.

Følelsen af at miste kontrol og have denne udfordring er svær at sætte ord på. Han er normalt den type, der altid er der for alle, og hele hans selvopfattelse giver ham et knæk. Tanken bliver ved med at dukke op om, at han skal gøre noget, men han kan ikke komme videre.

Hans krop er som frosset til stedet, hvor han står. Han synes ikke at kunne komme videre eller kunne acceptere, at han står i denne situation, hvor han ikke er herre i eget liv.

Der går nogle dage, før alle i gruppen er på højkant igen. Alle er mærket og har det vildt underligt. Pedro, som ofte

giver udtryk for, at han ikke kan slås ud af noget, synes at være påvirket.

Fokus er enormt fra dagspressen. De næste par dage frem er dette den helt store historie, som fylder. Den er også samtaleemnet i hele det sønderjyske. Melissa er blevet kontakt af forskellige journalister, og det er det samme svar, hun giver hver gang.

Hun ønsker ikke og har ikke lyst til at være i mediernes søgelys. Faktisk foretrækker hun sit eget selskab i disse dage og prøver at tage en føling på sig selv og på, hvem hun er som menneske.

Melissa har ikke hørt fra de andre i noget tid. Faktisk er der nærmere bestemt gået 5 dage. Selv om hun sidder i sine egne tanker og prøver at samle sine tanker og følelser, må hun indrømme, hun savner de andre.

Det er, som om de andre også har haft behov for at være for sig selv eller ikke være i hendes selskab. Selv om hun ved, at det sidste ikke er sandt, så dukker det frem i hendes sind og begynder at arbejde lidt.

Der har været stille det mest af formiddagen, og Melissas mor, som også kommer fra Aalborg, har haft en hjemmedag fra arbejde. Hun arbejder som social- og sundhedshjælper på et plejehjem.

Når hun ikke er på arbejde, bruger hun en del tid på at gå i sin have og ordne ting. Ikke at Melissa synes, hendes mor kommer nogen vegne. Hendes far er død i en arbejdsulykke for 4 år siden, og det har taget hårdt på hendes mor. Melissa selv har et meget anstrengt forhold til døden. Telefonen ringer om eftermiddag. Telefonen står i stuen, og det er Liss, der tager den.

Liss: Ja, det hos Liss.

Der er stilhed, hvor Liss lytter til den anden i røret, hvorefter hun svarer som altid i den samme tone. Der synes ikke at være nogen forandring i Liss' tonefald, også selv om hun er vred, så bliver hun bare mere bestemt at høre på.

Liss: "Ja, det tror jeg, hun vil blive glad for, Melissa," kommer det i en klar tone.

Melissa springer op fra sin stol og kommer hurtigt ind i stuen. En særlig glæde over, at nogen mangler hende, vokser i hendes sind, og hun tager røret.

Melissa: "Melissa her." Hendes tone er let og glad.

Carina: Hvordan har du det? Ja, vi savner dig så meget og har været ved siden af os selv. Du ved, hele gruppen. Ja, undskyld skat.

Melissa: Åhh, hvor det varmer at høre, at I og specielt du har savnet mig. Jeg følte mig så ensom, og på den anden side havde jeg behov for at være selv. Jeg synes, det er så stort, at I har haft den respekt for mig.

Carina: Du ved, jeg vil gøre alt for dig, du er jo min soulsøster, og du ved, at da jeg spørger ind til det oplæg i Tarot, er du én af de vigtigste personer i mit liv.

Melissa: Ja, det husker jeg, og vi må snart tage derud igen. Måske vil drengene med denne gang i modsætning til sidst.

Carina: "Jeg har snakket med de to andre. De savner dig helt vildt." Mere når hun ikke at sige, før man kan høre dem i baggrunden. «Hils hende og sig, vi savner hende," kommer det fra begge to i en munter tone.

To dage efter telefonsamtalen er de alle samlet igen, og igen er det i Michaels forældres hus. Af de fire er det Pedro, der mangler. Mens de venter på, at han skal dukke op og gøre dem selskab, sidder de andre og nyder en sodavand på forældrenes terrasse.

Da Pedro endelig dukker op, er han helt forpustet og kan ikke få vejret. De andre kan se, at han har taget Ekstra Bladet med. Da Pedro har fået pusten, lader han avisen foldes ud på det bord, som står på terrassen, og som de andre er samlet om.

Overskriften på Ekstra Bladet lyder: *Sataniske symboler dukker op på lig.* De andre kigger på Pedro uden at sige noget. Det er, som om noget løber koldt ned ad

ryggen, og uden at vide, hvad det drejer sig om, er det, som om de allerede ved det alligevel.

Pedro: Jeg har læst artiklen, og det handler om det lig, vi har fundet, og det er temmelig skræmmende læsning.

Carina: Lad mig læse artiklen og ja, jeg læser den højt. Jeg er jo ikke som Pedro.

Pedro: Hvad for noget? Du er da lidt næsvis.

Carina: Ja, det er jeg.

Pedro smiler og lader samtalen dø. Han nævner, at han ville gribe en sodavand inde i køkkenet. Carina tager hurtigt avisen for at folde den ud på artiklen om de sataniske symboler, som er dukket op på et lig.

Hun begynder at læse artiklen. De to andre sidder bare og kigger på denne scene, som en gang imellem sker imellem de to gode venner. Det er, som om de er et gammelt ægtepar. Det er én af de ting, som ofte havde været til stor morskab for de andre i klassen. Pedro og Carina har kendt hinanden fra før de startede i gymnasiet.

Carina kigger på de andre. "Vil det være i orden, at jeg læser artiklen op?" kommer det fra hende, mens hun ser på dem. Ingen af de andre har noget imod, at hun læser op af den artikel fra Ekstra Bladet, Pedro er kommet med. Carina folder avisen ud og bladrer op på den side, artiklen står på.

Herefter kigger hun på de andre. Kort efter sætter hun sig ned og begynder at læse artiklen højt, mens de andre sidder og lytter. Pedro har stillet sig i døren og lytter bare med uden at sige noget.

Pedro har meget kraftig hårvækst på hovedet. Han står der i sin blå T-shirt og hvide shorts. Han er ofte opslugt af mode, og hvad der rører sig indenfor denne verden. Pedro er almindelig af bygning.

Han er også interesseret i rollespil, og det er igennem denne interesse, at han har mødt Michael. Der er hurtigt opstået et venskab mellem de to personer. Pedro er Game Master i Dungeons and Dragons.

Michael er ofte én af de spillere, som han gør brug af i de mange forskellige ideer, han skal have prøvet af. Ud over dette har Pedro en stor interesse for historie, samfundsrelaterede fag såsom politik og de ting, som sker ude i verden. Som han ofte lader indgår i de eventyr, som han skaber.

Carina går i gang med at læse artiklen fra Ekstra bladet: **Lig fundet med satanisk symbol skåret ind i kroppen, i et skovområde lidt uden for Aabenraa.** "Det var en lørdag morgen, at Bent Hansen gjorde sit fund af liget, hvor der var sataniske symbol skåret ind i kroppen.

Liget lå i nærhed af Sønderskovvej, en 50 meter inde i skoven. Det var på Bents løbetur, at han havde fundet dette lig inde i skoven. Som Bent nævner, så løber han den samme rute hver lørdag, og under hans løbetur opdagede han noget mystisk inde i skoven, som han ville undersøge.

Det var ved en ren tilfældighed, at han havde fundet dette lig, som ikke syntes at være dækket af noget. Det var, som om personen bag denne forbrydelse ønskede, at liget skulle findes, og det var markeret.

Bent kiggede ud i luften, og hans øjne blev fyldt med tårer. Han havde ikke i sine 55 år oplevet noget lignende dette. Han kunne ikke komme i tanke om, hvem der skulle have et tilstrækkelig mørkt og dystert sind til at kunne udføre den slags gerninger.

Det symbol, som var skåret ind i liget, var mystisk, og den måde det var skåret ind i liget på, syntes at hænge sammen på en eller anden måde. Det var, som om det dannede en trekant. Bent kiggede væk igen og lod begge sine hænder dække hans ansigt kort. Han var rystet og håbede, at den som er ansvarlig, bliver pågrebet.

Det viste sig senere at være et lig, som syntes at have være udsat for overgreb, og at der var blevet skåret i det. Det var ikke bare tilfældig indskæring. Det var i grunden det samme symbol. Som ingen syntes at vide hvad var eller hvad står for, men det virker, som om det er af satanisk art,

nævner kommissær Pedersen, som leder denne efterforskning.

Der var også liget, som var blevet fundet for en uge siden på Aabenraa strand. Om disse to mord har nogen form for forbindelse, vil tiden vise, og en masse ubesvarede spørgsmål hænger i luften. Kommissær Pedersen nævner, at politiet vil gøre alt, hvad de kan, for at finde alle spor, der måtte være i denne drabssag.

Det kan endvidere fortælles, at der inde i skoven er blevet fundet rester af noget, man vil betegne som et alter. Én af de ting, som kommissær Pedersen vil afsløre her uden at komme for meget ind på detaljer, er, at der er fundet en skål med noget, der minder om blod.

Om det er blod, vil den tekniske undersøgelse vise. Stedet, som er fundet, synes at have været et offersted, for der er også fundet rester af dyrelig, katte, kaniner og en hund.

Politi vil rigtig gerne snakke med personer, der ved noget eller har oplysninger, som vil kunne føre dem videre i denne makabre sag. Politiet udelukker ikke, at de to lig kan have nogen forbindelse. De beder offentligheden om hjælp. Hvis man sidder inde med information, der kan hjælpe, bedes man kontakte politiet.”

Carina stopper med at læse og kigger op på de andre. Pedro er vendt tilbage til de andre. Han står i døråbningen, lytter og kigger på de andre for at se, hvordan de vil reagere på dette. Dette har han gjort uden at sige noget, men bare ved at iagttage dem og se deres reaktion på dette. En sag, som synes at ligge tæt op ad den anden, som kun er en uge gammel, med et lig i vandet uden hoved.

Han tænker på, hvordan disse to sager kan have noget med hinanden at gøre. Har de i virkeligheden bare det til fælles, at begge forbrydelser er sket indenfor en uge? Derfor kan Pedro ikke lade være med at tænke disse tanker. Han kan ikke rigtig slippe tanken om, at de to forbrydelser i

grunden har en sammenhæng, men han kan ikke på stående fod se hvilken.

De er, som om de andre er frosset til stedet. De sidder helt stille. Michael kigger tomt ud i luften. Det er, som om hans tanker er et andet sted henne. Han har svært ved at komme tilbage til denne virkelighed.

Melissa vågner op. Michaels mobiltelefon ringer, og kort efter snakker han med Christian, som er en af deres fælles bekendte og en af Michaels venner. Han har været DJ til nogle af Michaels private fester, som han har holdt. Han og Michael har en fælles interesse for musik, selv om det for Michaels vedkommende ofte kun er at lytte til musikken.

Christian har kruset hår, som er kort, og selv om det er kort, har det selv sit eget liv. Det sætter sig ofte, som det vil. Ofte lader Christian bare sit hår folde sig ud i sin egen retning.

Hans latter har en effektiv virkning på dem, som oplever den. Ofte kan Christian grine så længe, at han glemmer, hvad det var, han grinede af. Ud over dette har Christian en stor interesse for musik og er så heldig, at han er DJ.

Han har fået lov til at være DJ i Rødekro Ungdoms klub, hvor han spiller hver fredag. Han har nogle vilde musiklister, som han arbejder på at gøre til de cooleste, som bliver spillet. Han arbejder på, at det skal være hans navn, der bliver sat i forbindelse, når der nævnes en DJ.

Han, der var den vildeste, om flere siger om ham. Han kan sit arbejde som DJ, og han snakker om sine drømme om at komme til at være DJ på nogle af de store spillesteder i verden. Ofte lytter de andre til hans drømme, men om det vil blive til virkelighed, vil tiden vise.

Michael begynder at snakke med Christian, og han begynder at smile, når han kigger på de andre i rummet. Det er også, selv om der er en trykket stemning over de ting, som Carina lige har læst op i Ekstra Bladet.

Det er noget grusomt noget, som er kommet så tæt ind på livet af dem alle. Det er jo lige i nabolaget, at disse to

mennesker er døde. Værre endnu er det, at det er mord. En eller anden psykopat er på fri fod, og hvis denne person slår til igen, vil det måske være en af dem, som bliver offer for en forbrydelse.

Hvordan kan de sikre sig? tænker Carina. De samme tanker går igennem Melissas hoved. Nu må hun træne hårdt for at kunne forsvare sig mod denne type angreb. Hun må tage til træning i næste uge. Det er lidt svært at gøre det i weekenden, som de lige er startet på. Michael er langt om længe færdig med at snakke med sin ven Christian. Han kigger op på de andre med et stort smil. De andre kigger på ham. Den tunge stemning i rummet er der stadig.

Michael: Jeg skulle hilse og lige ved denne lejlighed nævne, at Christian har skaffet nogle billetter til en koncert i Sønderborghus. Hvis I er friske, må I endelig sige til.

Carina og Pedro: Vi er så friske på dette.

Melissa kigger op, og en glæde spreder sig over hendes ellers så mørke sind.

Melissa: Hvornår skal vi afsted?

KAPITEL 3

De første stråler fra den opgående sol får himlen til at lyse op. Himlen er azurblå. De få skyer, som er at se, er så få og spredte på himlen. De har ikke rigtig nogen særlig form, andet end hvad ens fantasi må mene, de ligner.

Den sønderjyske by Rødekro, som er opkaldt efter den lokale kro ved samme navn, ligger nogle kilometer fra Aabenraa. Der er flere ting, som binder de to byer sammen. De har begge en tradition for ringridning, som kun synes at findes i det sønderjyske, og som er et trækplaster for lokalbefolkningen.

Der er en national stolthed, som ligger meget dybt i det sønderjyske, og som har taget form efter nederlaget i 1864, hvor man tabte krigen og mistede land til tyskerne. Det er også ud fra dette nederlag, at der er kommet det sønderjyske kaffebord, som er blevet en modstand mod den besættelse, som man oplevede fra tyskernes side.

Imellem Rødekro og Aabenraa ligger et område, som hedder Rise. Det er et meget landligt område, som er bebygget med gårde og enkelte huse.

En romantisk historie om, hvorfor Rødekro har fået en togstation, er, at den mand, som byggede togbanen, ville have lagt den i Rise, men da fandt den kvinde, han elskede, en anden. Han valgte at bygge togstationen i Rødekro i stedet for Rise. En idyllisk skovvej går fra Rødekro til Aabenraa, og hvis man vil nyde naturen, er dette vejen at tage.

I dette idylliske landskab hersker der et mørke. Som har det med at overtage personers sind og føre dem i andre

retninger. I dette landskab ligger en gård, som har set bedre dage. Men i dag er den så meget i forfald, at man ville kalde den et håndværkertilbud, hvis den skulle sælges.

Morgenen har været hårdere end andre morgener.

Selv om solen skinner fra en klar himmel, er det stadig mørket, som hersker. Et mørke, som ikke synes at have et fast navn. Det har været en del af menneskets lange historie. Det har påvirket og forandret alt omkring sig. Ingen snakker rigtigt om dette, men alle synes at vide, at det er til.

De, som har valgt at snakke om dette onde, bliver ofte anset for at være tossede eller ikke helt rigtige øverst oppe. Dette er en af de emner, man ikke synes at være så glad for at skulle snakke om eller nævne i nogen sammenhæng.

Selv om det er den normale opfattelse, at man ikke skal snakke om noget, som er så mørkt eller dystert som egnen Rise, synes det at dukke op i mindre grupper og samtaler, ofte blandt venner og bekendte.

Den faldefærdige gård ligger på vejen mellem Rødekro og Aabenraa. Gården kunne godt bruge en hjælpende hånd, da den har fået lov at passe sig selv. Den er gået i forfald både på grund af vejret, men også fordi der i mange år ikke er gjort noget ved gården.

Der er nogle steder, hvor glasset i vinduet er gået i stykker. Der er sat pap op, som er sat fast med tape, uden at det har hjulpet det helt store. I enden af gården er noget af taget faldet sammen, og dette sted er dækket til med en palle, som bruges på et lager.

Haven har også set bedre tider. Det er, som om man ikke har haft overskud til at bruge energi eller tid på at få skabt den nødvendige forandring. Alt står i forfald. Træer og buske har fået frit løb til at vokse i de retninger, de vil. Der vokser blomster i mange forskellige former, og det, som engang har været en græsplæne, virker som en mindre urskov.

Denne morgen har været smuk, og alt er ved at falde på plads. Midt i indkørslen til gården står et stort og gammelt

egetræ. Det er blevet forsømt i mange år og har fået lov at vokse og passe sig selv.

Hele kronen af træet vokser og har sit eget liv. Nogle af grenene er begyndt at vokse i forskellige retninger. En del af grenene er begyndt at søge mod jorden, som om de har en søgning efter at komme i kontakt med kilden til det, som de kom fra.

Engang har det været en smuk indkørsel, som har været velplejet, men noget er sket, som har forandret tingenes gang. Der er en vild bevoksning, som har ladet en masse buske vokse sig store. Ofte fanger blikket ikke andet end bevoksningen.

Hvis man stopper op og lader sit blik undersøge denne gårdsplads, vil man opdage en varevogn, som er skjult bag bevoksning.

Det er ikke ved første øjekast, at varevognen lader sig afsløre. Den sorte farve, som er valgt, gør også sit til, at den er ude af syne. Det, som kan afsløre selve varevognen, er hjulsporene, men de dukker op længere fremme, fra hvor varevognen står, hvis man undersøger omgivelserne.

Vognen står skjult bag en del buske. Sporene er blevet skabt for nylig. Ingen af naboerne synes at have taget notits af dette. Faktisk har det ikke den store interesse for de lokale i Rise. De synes at være mere opslugte af andre ting i deres liv.

Som nævnt før er denne morgen én af de smukkeste, der har været i lang tid. Hele dagen er startet med en lang meditation og en stille bøn for at gøre sig klar til den magiske operation, som skulle udføres.

Tiden har længe været inde til at tilkalde noget fra det hinsides denne verden. Det er blevet planlagt en del dage i forvejen, at denne dag skal bruges til at udføre et ritual, som er beskrevet i Goetia. Goetia er en bog, som har sin oprindelse i 1500-tallet.

Det er én af de bøger, som har et meget mørkt og dystert ry. Den går under navnet en sort bibel. Bogen beskriver,

hvordan man tilkalder forskellige dæmoner. Det er en af de mindre nøgler i en større bogserie, som alle kan føres sammen under Kong Salomons nøgler.

Den berygtede engelske okkultist Aleister Crowley har også ladet denne bog krydse hans vej.

Der er en speciel dæmon, der vil være den, som skal tilkaldes denne dag. Navnet er Asmoday. Alt er blevet gjort klar inde i det rum, som er gået hen og har fået en speciel betydning.

Der er blevet gjort klart med de rigtige lys, for når man tilkalder noget, kan der ikke bruges en hvilken som helst type lys. Der er nødt til at være specielle lys, både i farve, men også fra de rigtige butikker.

Det er for ikke at tale om de andre genstande, som bliver brugt i ritualen, som er forbundet med Goetia.

Netop denne dæmon er faldet i øjnene på den læsende, og det er, som om den taler til skikkelsen, som bor i denne gård. Selv om der har været 72 dæmoner at vælge imellem, har denne på en eller anden måde fremstået som den dæmon, der vil være den bedste at bruge. Selv om hver dæmon har sin egen fordel og vil kunne bringe fremgang på de forskellige områder af livet, så er det *Asmoday*, som er blevet valgt.

Den kolde tanke om badet synes ikke at påvirke personen. Selv om det vil være temmelig koldt at stå der, hvor vandet glider ned ad kroppen, så er det en nødvendighed.

Selv det at gå i bad er en operation i sig selv, når der skal udføres bøn. Selv om det ikke ville være nødvendigt, så har personen lært bønnen udenad.

Han lader den siges under det kolde vand, som glider ned ad kroppen. Selvom kulden kan mærkes, skal det ikke forhindre ham i at stå i det kolde brusebad i over 10 minutter. Selv derefter vil der være andre ting, som vil kræve stort fokus.

Døren til brusekabinen bliver åbnet og kort efter lukket igen. I sit sind gør personen gør sig klar til denne oplevelse.

Samtidig med dette kører bønnen stadig i hovedet og vil fortsætte under hele dette forløb, hvor kroppen skal renses for synd. Det står imod det onde, som truer.

De første dråber rammer ansigtet, kulden glider igennem, og en underlig smerte opstår uden at gøre helt ondt. Smerte er nok ikke det rigtige ord nok, mere en kulde.

De første dråber rammer ansigtet, og en kulde glider igennem marv og ben. En underlig chokerende effekt glider igennem kroppen. Kulden synes ikke at stoppe, men selv om det er svært at have fokus, fortsætter bønnen med at blive udført.

Der skal ikke tabes fokus fra den vigtige del, der er i denne bøn. Det er som at høre den blive læst op, så godt kan den huskes. Der er blevet øvet og øvet på at kunne udtale den udenad, som om den bliver læst op af bogen Goetia.

Bønnen lyder ***"Du skal rense mig med en isop, oh herre! og jeg skal være ren: Du skal vaske mig, og jeg skal være mere hvid end sne."***

Denne bøn fortsætter med at blive sagt uden at stoppe på noget tidspunkt under badet. Kulden begynder at tage til i styrke, men bønnen fortsætter uden ændring. Det er vigtigt, ligesom de andre gange, at have fokus på dette.

Hvis denne del af dette magiske projekt ikke bliver taget seriøst, vil det mislykkes, som det er sket i starten af disse projekter. Man ved, hvad det betyder, og det er på ingen måder rart. Det er det, personen har lært af dette arbejde, som det bliver opfattet som.

Andre har ofte fortalt, at det er ren fantasi, men man kan høre, de ikke ved, hvad de snakker om. De er ofte uvidende og ofte temmelig naive i deres beskyttede verden.

Badet er færdigt, og personen går ud af badekabinen. Han lukker badedøren bag sig og går ud på det bare stengulv.

En enkelt tanke glider igennem hans hoved imellem denne bøn, som er blevet færdig, og det næste gøremål. Snart vil der være der være udført de 3 ritualer, som vil